

pad der geneeskundigen gelegd, die door hen slechts matig worden op prijs gesteld. Overtreding van de bepalingen der wet door een geneesheer kan worden gestraft met 2000 dollars boete, 5 jaren gevangenisstraf of beide. Tot die bepalingen behoort, dat een geneesheer geen opium, cocabladeren of eenig praeparat daarvan mag koopen, verkoopen, weggeven of *in zijn bezit hebben*, tenzij hij zijn naam en adres bij den ontvanger van zijn district laat registreeren en hem daarbij een dollar per jaar betaalt. Schrijft hij nu zulk een middel voor, dan moet dit op een ondertekend recept geschieden, dat den datum en den naam van den patiënt bevat. Aflevering van zulke middelen door den arts moet door hem op een register geboekt worden, tenzij het een patiënt betreft, dien hij zelf behandelt. Hoewel dit wel meestal het geval zal zijn, acht *the Medical Record* het veilig, maar alles op het register te plaatsen, om tegen de onberekenbare invallen van „idiote ambtenaren” beschut te zijn. *Koopen* mag de arts de bedoelde middelen echter niet, zonder van iedere bestelling een duplicaat te schrijven op een formulier, waarvan hij er 100 voor een dollar kan krijgen. Deze formulieren moeten gedurende twee jaren ter inzage beschikbaar zijn voor de ambtenaren van de belasting, of die met de uitvoering der wet belast zijn. Zoo zal het cocainisme wel verdwijnen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

BEHANDELING VAN INWONENDE DIENSTBODEN.

Aan den afdeelingraad van 's-Gravenhage en O.

Het spijt mij, u te hebben teleurgesteld, maar ik meende, en meen nog, uw uitvoerig en duidelijk stuk goed te hebben begrepen, zoodat er tot het vragen van inlichtingen geen aanleiding bestond, en met het uiten van enkele tegenwerpingen, ten bewijze dat er over deze zaak ook anders kan worden gedacht, meen ik mij niet aan een onkieschheid te hebben schuldig gemaakt. Daar ook volgens u de dagelijksche ervaring leert, dat het de mevrouw om het even is, welke dokter haar dienstbode behandelt, kan ik geen antisociale handeling zien in een raadgeving aan de mevrouw, om haar dienstbode bij voorkeur door den arts harer keuze te laten behandelen, wat het meest in aller belang is. Staat de mevrouw ook na zulk een raadgeving bij uitzondering op haar „recht” — dat intusschen te kort doet, zoo niet aan het wettelijk, dan toch aan het zedelijk recht der dienstbode —, dan mag haar dokter de behandeling op zich nemen; maar wat is er dan tegen, dat hij daarvan fatsoenlijk kennis geeft aan den dokter der dienstbode?

Hoogachtend,

Amsterdam,
28 Februari 1915.

Uw dv. coll.

H. PINKHOF.

DE VERANTWOORDELIJKHEID VOOR DE HOEDANIGHEID VAN GENEESMIDDELEN.

In het adres van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst wordt er, naar het mij voorkomt, zeer terecht op gewezen, dat men den apotheekhoudenden geneeskundige niet verantwoordelijk mag stellen voor de deugdelijkheid der door hem afgeleverde, juister nog der door hem in voorraad gehouden geneesmiddelen. Onafwijsbaar zal het zijn, den geneeskundige verantwoordelijk te stellen voor door hem begane vergissingen bij de aflevering, maar het zou mogelijk zijn, zoodanige bepalingen in het leven te roepen, dat de apotheekhoudende geneeskundige